"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ, ଏହା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଆକର୍ଷଣର ଆଧାରରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଆସିବେ ?

ଉତ୍ତର:- ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଯୋଗର ଆକର୍ଷଣ ଆଧାରରେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଜାଣିଯିବେ, ଦେଖିବେ ଏତେ ଗୁଡିଏ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଆସିବେ । ଯେତେ ଯେତେ ବିଳମ୍ବ ହେଉଥିବ ସେତେ ସେତେ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଆକର୍ଷଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଆସିଛୁ - ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ନା । ଯେବେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଆସି ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବେ, ବାକି ଅଳ୍ପ ସେଠାରେ ଥିବେ ସେହି ସମୟରେ ବାବା ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ହେଉଛି । ଦୂରଦେଶର ବାସିନ୍ଦା ବାବା ସବୁଠାରୁ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆସିବା ସମୟରେ ପରମଧାମରେ ବାକି ଅଳ୍ପ ଆତ୍ମା ରହୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି ନା । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ — ବାବାଙ୍କୁ କେହି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କିପରି ଜାଣିବେ । ଏହା ବେହଦର ଡ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ଡ୍ରାମା ବିଷୟରେ ଜଣାଥିବା ଦରକାର । ଯେପରି ଦୁନିଆରେ ହେଉଥିବା ନାଟକର ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଥାଏ - ଅମୁକ ଅମୁକଙ୍କୁ ଏହି ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ଯେଉଁ ଘଟଣା ଅତୀତ ହୋଇଯାଏ ତା'ର ହିଁ ପୁଣି ଛୋଟ ଡ୍ରାମା ତିଆରି କରାଯାଏ । ଭବିଷ୍ୟତର ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଘଟି ଯାଇଥିବା ଘଟଣାକୁ ଆଧାର କରି ଆଉ କିଛି କାହାଣୀ ମିଶାଇ ଡ୍ରାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାକୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତକୁ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ଆମେ ବର୍ସା ପାଉଛୁ । ଯିଏ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ଦେବୀ-ଦେବତା ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ରାସ୍ତା ବତାଉଛୁ । ଏହି ଦେବତାମାନେ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିପରି ହେଲେ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ମୂଳଧର୍ମ ଆଦି ସନାତନ ତ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ଅଟେ । ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିବାରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି - ଆମ ପାଇଁ ତ ସବୁ ଧର୍ମ ସମାନ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ହିଁ ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ବାବା ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଉଥିଲେ । କେହି ତ ପୁଣି ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଉଛି କି ଏକଥା ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖ ଯେ ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଭିନେତା ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରଚୟିତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଆଦିଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଏବେ ନୂଆ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବେ । ଦେଖ କେତେ ଭଲ ଯୁକ୍ତି ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ଅନାଦି ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଗହନରୁ ଗହନ କଥା ପ୍ରତିଦିନ ଶୁଣାଉଛି । ଯେବେ ବିନାଶ ଆରମ୍ଭ ହେବ ତେବେ ତୁମକୁ ଅତୀତର ସମସ୍ତ ଇତିହାସ ଜଣା ପଡିବ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଗଲେ ଅତୀତର ଇତିହାସ କିଛି ହେଲେ ମନେ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିଛ । ଅତୀତର କଥା କାହାକୁ ଶୁଣାଇବା ? ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅତୀତକୁ ବିଲକୁଲ୍ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭବିଷ୍ୟତ — କିପରି ବିନାଶ ହେବ, କିପରି ରାଜତ୍ୱ ହେବ, କିପରି ମହଲ ତିଆରି କରିବେ ଏସବୁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ? ହେବ ତ ନିଶ୍ଚୟ ନା । ସ୍ୱର୍ଗର ଦୃଶ୍ୟ ହିଁ ଅଲଗା ଅଟେ । ଯେତେ-ଯେତେ ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିବ ସବୁ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣା ପଡିବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି — ଖୁନେ ନାହେକ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହତ୍ୟାର ଖେଳ । ବିନା ଦୋଷରେ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ନା । ଭୂମିକମ୍ପ ହେଉଛି, କେତେ କ୍ଷତି ହେଉଛି । ବମ୍ ଫୋପାଡୁଛନ୍ତି, ଏହା ବିନା ଦୋଷରେ ହେଲା ନା । ଏଥିରେ କେହି କ'ଣ କିଛି କରିଥାଆନ୍ତି କି ? ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ସେମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି — ବାସ୍ତବରେ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା । ନିଶ୍ଚୟ ମରାମରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ଖେଳ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ବୁଝି ମଧ୍ୟ ପାରିବେ । କେଉଁ ସମୟରେ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ପର୍ଶ ହୋଇଥାଏ (ଅତୀତ ଘଟଣାର ନାଟକ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ) । ତୁମେ ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଅଛ । ତୁମେ ସେହି ରାଜଧାନୀର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଥବା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ନେଉଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ନିଜର ଘର-ଗୃହସ୍ଥରେ ରହୁଛନ୍ତି ନା । ଅନେକଙ୍କ ସହ ପରିଚୟ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଣ୍ଟରକୁ ଅନେକ ଆସୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କ'ଣ ମନେ ରଖିହେବ । କେତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରହିଛନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧି

ହୋଇ-ହୋଇ ଅଗଣିତ ହୋଇଯିବେ । ସଠିକ୍ ହିସାବ ବାହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ରାଜାଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣାଥାଏ କି ସଠିକ୍ ରୂପେ ଆମର କେତେ ପ୍ରଜା ଅଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ଜନଗଣନା ଆଦି କରୁଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଫରକ ରହୁଛି । ତେବେ ତୁମ ପରି, ଇଏ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଯାଉଛି କି ବାବା-ବାବା କୁହ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆଗକୁ ଗଲେ ବାବାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଜାଣିଯିବେ । ଦେଖିବେ ଏତେ ଢେର ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ବହୁତ ଆସିବେ । ଯେତେ ଡେରୀ ହେବ ସେତେ ତୁମ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିଥାଏ, ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବ ସେତେ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି ନା । ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ସେଥିପାଇଁ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରାଯାଉଛି । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ସେ ତ ସାକାର ରୂପଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ନିରାକାର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର — ଏହି କଥା ଉପରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଆଧାରିତ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହିଥିଲେ ଏହି କଥା ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ମତାମତ ଲେଖାଇନିଅ । ବଡ-ବଡ ତାଲିକା (ଯେଉଁଥିରେ ଗୀତାର ଭଗବାନ ନିରାକାର ବୋଲି ଲେଖାହୋଇଥିବ) ଦେଖିଲେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ପଡିବ ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଯେବେ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ତେବେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ମାୟାର ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ । ବିଜୟ ପାଇଗଲେ ନା ପୁରୁଷାର୍ଥ ରହିବ, ନାଁ ମାୟା ରହିବ । ୟାଦରେ ହିଁ ବହୁତ ହାରିଥା'ନ୍ତି । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ମଜବୁତ ହେଲେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମର ରାଜତ୍ୱ ହେବ ତେବେ ଆମେ ହୀରା-ଜବାହାର କେଉଁଠୁ ଆଣିବୁ! ଖଣି ସବୁ କିପରି ଭରପୁର ହେବ! ଏସବୁ ଥିଲା ତ ନିଶ୍ଚୟ ନା । ଏଥିରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଯାହା ହେବାର ଥିବ ତାକୁ ପ୍ରାକ୍ଟିକାଲରେ ସ୍ଥୂଳ ରୂପରେ ଦେଖିବା । ସ୍ୱର୍ଗ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ ଯେ ଆମେ ଯାଇ ଭବିଷ୍ୟରେ ରାଜକୁମାର ହେବୁ । ହୀରା-ଜବାହାରର ମହଲ ହେବ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ସେବାଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ପଦ ପାଇବେ, ତାଙ୍କର କେବେ ଏପରି ଖିଆଲ ଆସିବ ବି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ମହଲ ଆଦି କିପରି ତିଆରି କରିବୁ । ଯିଏ ବହୁତ ସେବା କରିବେ ସେମାନେ ହିଁ ମହଲରେ ରହିବେ ନା । ଦାସ-ଦାସୀମାନେ ତ ତାଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥିବେ । ସେବାଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହିଁ ଏପରି ଖିଆଲ ଆସିବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି କେଉଁମାନେ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ନ ପଢିଲାବାଲା ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଆମେ ତ ପାଠୁଆଙ୍କର ବୋଝ ଉଠାଇବୁ । ଯେପରି ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଅଟନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର ଖିଆଲ ରହିଥାଏ ନା । ବୁଢା ଏବଂ ବାଳକ ଏକ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ପିଲା ସଦୃଶ ଅଟେ । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ ଏକମାତ୍ର ପାର୍ଟ — ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବା, ଶିଖାଇବା । ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେବାକୁ ହେଲେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବହୁତ ମଧୁର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କଲେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ । ଏହା ତ ବୁଝିବାର କଥା ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି ତା ଉପରେ ବିଚାର କର । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ନିକଟତ୍ତର ହେଲେ ଅଧିକ ଅଧିକ ମନେ ପଡିବ । ନିଜ ରାଜଧାନୀରୁ ଫେରିବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛୁ । ଯେପରି ଭାସ୍କୋଡାଗାମାଙ୍କ ପାଇଁ କୁହନ୍ତି — ବିଶ୍ୱର ଚକ୍ର ଲଗାଇଥିଲେ । ତୁମେ ଏହି ବିଶ୍ୱରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛ । ସେ ଜଣେ ଭାସ୍କୋଡାଗାମା ଯାଇଥିଲେ ନା । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଯିଏ ତୁମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରାଜବଂଶ ଚାଲିଥାଏ ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ — ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଦେହ-ଅଭିମାନ ନାହିଁ ତ ? ନାରାଜ ହୋଇଯାଉ ନାହିଁ ତ ? କେବେ ବିଗିଡି ଯାଉ ନାହିଁ ତ ?

ତୁମେ ଯୋଗବଳରେ ରହି, ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରୁଥିଲେ ତୁମକୁ କେହି ଚାପୁଡା ଆଦି ମାରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୋଗବଳ ହିଁ ଢାଲ ଅଟେ । କେହି କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ଆଘାତ ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଅଛି । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀକୁ କେହି ଆଘାତ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜର ହିଁ ଭୁଲ୍ ହୋଇଥାଏ । ବିବେକ ଏପରି କହୁଛି - ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀକୁ କେହି କିଛି ଆଘାତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଭଗବାନୁବାଚ, ମନମନାଭବ । କେଉଁ ଭଗବାନ ? ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ ଏହି ଗୋଟିଏ କଥାରେ ହିଁ ତୁମର ବିଜୟ ହେବ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ ରହିଛି । ଯେବେ ତୁମେ ବୁଝାଉଛ ତେବେ କହୁଛନ୍ତି — ବାସ୍ତବରେ ଏହି କଥା ହିଁ ଠିକ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେ ତୁମ ପରି ବୁଝିବେ ସେବେ କହିବେ ବାବା ଯାହା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ । କୃଷ୍ଣ କ'ଣ ଏପରି କହିବେ କି — ମୁଁ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ମୋତେ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିନେବେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି । ନାଁ, କୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ରହିବେ । ସେଠାକୁ କିପରି ଭଗବାନ ଆସିବେ ? ଭଗବାନ ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତଙ୍କ ଠାରୁ ମତାମତ ଲେଖାଇ ନିଅ । ତୁମର ଏହିପରି ବଡ ତାଲିକା ଛପା ହେବା ଦରକାର । ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲେଖା ଥିବ । ଯେବେ ଦେଖିବେ ଯେ ଏତେ ଲୋକ ଏହିପରି ଲେଖିଛନ୍ତି ତେବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବେ । ପୁଣି ତୁମ ପାଖରେ ବହୁତଙ୍କର ଲେଖା ରହିଯିବ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଉ ଯେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, କୃଷ୍ଣ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ ୟାଦ କର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଅହଂକାର ତୁଟିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପରାଜୟ

ହେବ ।

ବାବା ଏପରି କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ବସି ରୁହ । ନାଁ, ସତଗୁରୁଙ୍କୁ ନିଜର କରି ପୁଣି ନିଜ ଘରେ ଯାଇ ରୁହ । ଆରମ୍ଭରେ ତ ତୁମର ଭଟ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମୁହିକ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କରିବାର ଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଭଟ୍ଟୀର କଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଭଟ୍ଟୀ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଇଟାର ଭାଟ୍ଟୀ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିରୁ କେହି ପକ୍କା, କେହି ଦରପୋଡା ବାହାରିଥାଏ । ଏଠାରେ ଦେଖ ସୁନା ନାହିଁ, ବାକି ପଥର-ଠିକ୍କର ରହିଛି । ପୁରୁଣା ଜିନିଷର ବହୁତ ମାନ ରହିଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର, ଦେବତାଙ୍କର ମାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ମାନ ର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେଠାରେ ପୁରୁଣା ଜିନିଷ କେହି ଖୋଜିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ପେଟ ଭରପୁର ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ଆବଶ୍ୟକତା ଭରପୁର ଥିବ କୌଣସି ଜିନିଷ ଖୋଜିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିବ । ତୁମକୁ କିଛି ଖୋଳା ଖୋଳି କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ଦ୍ୱାପରଯୁଗ ପରେ ଖୋଳିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ଘର ଆଦି ତିଆରି କରିବା ସମୟରେ ଯଦି ମାଟି ତଳୁ କିଛି ବାହାରି ପଡୁଛି ତେବେ ଭାବୁଛନ୍ତି ମାଟି ତଳେ କିଛି ଅଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମକୁ କୌଣସି ଚିନ୍ତା ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସୁନା ହିଁ ସୁନା ରହିବ । ସୁନାର ଇଟ୍ଟା ମିଳିବ, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ତାହା ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରାଯାଉଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେକେଣ୍ଡ ପରେ ସେକେଣ୍ଡ ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି, ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଅନେକ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ତୁମର ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ର ଅର୍ଥ ସହିତ ଅଟେ । ତୁମ ପାଖରେ ଅର୍ଥ ବିନା କୌଣସି ଚିତ୍ର ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ କାହାକୁ ବୁଝାଇ ନାହଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବୁଝାଇଲାବାଲା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ କୁଟୁମ୍ବ ଅଥବା କୂଳର ଅଟ । ଈଶ୍ୱର ଆସି କୁଟୁମ୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜବଂଶ ହିଁ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ କୌଣସି ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ । ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ । ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ଧର୍ମର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜତ୍ୱ ଅଛି ନା । ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ କୁଳର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାକି ଆଉ କୌଣସି କୁଳର ସ୍ଥାପନା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ଆଗରୁ ତ ବୁଝିଥିଲ ଯେ ବହୁତ ବଡ ପ୍ରଳୟ ହୁଏ । ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ପ୍ରଳୟ ପରେ ଓସ୍ତପତ୍ର ଉପରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମୁଦ୍ରରେ ଭାସି ଭାସି ଆସୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ନା । ବାକି ସାଗରର କଥା ନୁହେଁ, ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବହୁତ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ସେହିମାନଙ୍କୁ ଖୁସୀ ମିଳିବ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମିକ ପାଠ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଥିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବେ । ଯଦି କାହା ସହିତ ମନ ଲାଗିଥିବ ତେବେ ପାଠପଢା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବ ସେଥିପାଇଁ ପାଠପଢା ସର୍ବଦା ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେଉଁଠାକୁ ବୁଦ୍ଧି ଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ବହୁତଙ୍କୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମନେ ପଡୁଛି । ପୁଣି ଏଠାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ସତସଙ୍ଗରେ ବସି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି କୁଆଡେ କୁଆଡେ ଚାଲିଯାଏ । ଏହା ବହୁତ କଡା ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ । କେହି ତ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେମିତି ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ତ ଖୁସୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସମ୍ମୁଖରେ ଖୁସିରେ ଝୁଲିଥାନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ ଅନ୍ତ ମତି ସୋ ଗତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ପୁର୍ନଜନ୍ମ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଧନ ମିଳୁଛି । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ବହୁତ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ, ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ନିରାପଦରେ ରହିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଯୋଗ ହିଁ ଢାଲ ସଦୃଶ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗବଳ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟା କରବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମକୁ ଫଳଦାୟକ କରି ଆତ୍ମିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ କାହାର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ମନ ଭିତରେ ସ୍ନେହ, ସହଯୋଗ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବନା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ଭଳି ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସାଧାରଣ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ତୁମର ସମୟ ନଷ୍ଟ ନହେଉ । ଏହିଭଳି ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଚାହେଁ ନିଜ ପ୍ରତି ହୋଇଥାଉ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥାଉ

ଫଳଦାୟକ ହେଉ । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଅ । ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଏଭଳି ଶୁଭଚିନ୍ତକମଣୀ ହୁଅ ଯାହାକି ତୁମର କିରଣ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆଲୋକିତ କରିପାରିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମୱାର୍କ:-

(୯) ମନର ଏକାଗ୍ରତା ହିଁ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ଏକାଗ୍ରତା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ସହଜରେ କରିପାରିବ । ଏକାଗ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ ମନକୁ ଯେଉଁଠି ଚାହିଁବ, ଯେପରି ଚାହିଁବ, ଯେତିକି ସମୟ ଚାହିଁବ ସେତିକି ସମୟ ଏକାଗ୍ର କରିପାରୁଥିବ । ମନ ତୁମର ଆୟତରେ ରହିଥିବ ।